

«Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού» (Ρωμαίους,η':14)

Αρχικά θα αναφερθούμε στην θεότητα του Άγιου Πνεύματος, έχοντας υπόψη ότι μέσα σε λίγες γραμμές δεν είναι δυνατόν να καλύψουμε το βάθος και τον πλούτο του ίδιου του Θεού καθώς το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός.

Το ότι το Άγιο Πνεύμα είναι το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας όπως και η θεότητά Του, φανερώ νονται στα παρακάτω εδάφια:

« Διά τούτο σας λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώ πους, η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώ πους και όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώ που, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώ νι ούτε εν τω μέλλοντι » (Ματθαίος, ιβ' : 31,32)

«Είπε δε ο Πέτρος, Ανανία, διά τι εγέμισεν ο Σατανάς την καρδίαν σου, ώ στε να ψευσθής εις το Πνεύμα το Άγιον, και να κρατήσης από της τιμής του αγρού; ενώ έμενε, δεν ήτο σου; και αφού επωλήθη, δεν ήτο εν τη εξουσία σου; διά τι έβαλες εν τη καρδία σου το πράγμα τούτο; Δεν εψεύσθης εις ανθρώ πους, αλλ' εις τον Θεόν» (Πράξεις,ε':3-4).

«Διότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τω ουρανώ , ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιον Πνεύμα, και ούτοι οι τρεις είναι έν και τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τη γη, το Πνεύμα και το ύδωρ και το αίμα, και οι τρεις ούτοι αναφέρονται εις το εν.» (Α' Ιωάννου, ε':7).

« Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών αμήν.» (Β' Κορινθίους, ιγ' : 14).

Το Άγιο Πνεύμα ως Θεός, εκτελεί θαυμαστές ενέργειες στη ζωή των ανθρώ πων με στόχο τον αγιασμό και τη σωτηρία τους.

Η πιο θαυμαστή ενέργεια του Αγίου Πνεύματος ήταν η σύλληψη του Ιησού Χριστού, του Υιού και Λόγου του Θεού, από την παρθένο Μαρία. Διαβάζουμε σχετικά: «Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτω ήτο αφού ηρραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία μετά του Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρί έχουσα εκ Πνεύματος Αγίου» (Ματθαίος, α':18).

Έχοντας υπόψη ότι ο Ιησούς Χριστός είναι 'ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου', εύκολα μπορούμε να καταλάβουμε τη σημασία αυτής της ενέργειας.

Ο Ιησούς Χριστός σ' όλη την διάρκεια της επίγειας ζωής Του ήταν πλήρης Πνεύματος Αγίου μιας και μέσα σ' Αυτόν κατοικούσε όλο το

πλήρωμα της θεότητας σωματικῶς (Κολοσσαείς, β':9). Επιπρόσθετα αναφέρουμε σχετική προφητεία του προφήτη Ησαΐα: «Και θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του Ιεσσαί, και κλάδος θέλει αναβῆ εκ των ριζῶν αυτού· και το πνεῦμα του Κυρίου θέλει αναπαυθῇ ἐπ' αὐτόν, πνεῦμα σοφίας και συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς και δυνάμεως, πνεῦμα γνῶσεως (και ευσεβείας

, που αναφέρεται στο κείμενο των Εβδομήντα [Ο']) και φόβου του Κυρίου· και θέλει κάμει αὐτόν οξύνουν εις τον φόβον του Κυρίου, ὥστε δεν θέλει κρίνει κατὰ την θεωρίαν των οφθαλμῶν αὐτοῦ, ουδὲ θέλει ἐλέγχει κατὰ την ἀκρόασιν των ωτίων αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν δικαιοσύνῃ θέλει κρίνει τους πτωχοὺς, και ἐν ευθύτητι θέλει υπερασπίζεσθαι τους ταπεινοὺς της γῆς·

»
(
Ησαΐας, ια':1-5).

Τα παραπάνω επτά στοιχεία είναι τα χαρακτηριστικά του Ἁγίου Πνεύματος, που αναφέρονται ως επτά πνεύματα στο βιβλίο της Αποκάλυψης (Αποκάλυψη, δ':5 και ε':6).

Ακόμα, διαβάζουμε ὅτι ο Κύριος Ἰησοῦς, ἔδωσε δια Πνεύματος Ἁγίου ἐντολές στους ἀποστόλους, ὅταν ἦταν μαζί τους, μέχρι να ἀναληφθῇ (Πράξεις, α':2). Ἐτσι ο γραπτὸς λόγος που μας ἀφησε ο Κύριος εἶναι λόγια ἀληθείας, δια Πνεύματος Ἁγίου, που δίνουν ζωὴ σε ὅποιον τα πιστέψει.

Ὅσο ἀφορὰ τις ἐνέργειες του Ἁγίου Πνεύματος, το ὁποῖο ονομάζεται και Παράκλητος, ο Κύριος μας ενημερῶνει λέγοντας:

«Εγὼ ὁμως την ἀλήθειαν σας λέγω συμφέρει εις εσάς να ἀπέλθω ἐγώ· διότι, ἐάν δεν ἀπέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ἐλθεῖ προς εσάς· ἀλλ' αφοῦ ἀπέλθω, θέλω πέμψει αὐτόν προς εσάς. Και ἐλθὼν ἐκεῖνος θέλει ἐλέγξει τον κόσμον περὶ ἀμαρτίας, και περὶ δικαιοσύνης, και περὶ κρίσεως· περὶ ἀμαρτίας μὲν, διότι δεν πιστεύουσιν εις ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου, και πλέον δεν με βλέπετε· περὶ δε κρίσεως, διότι ο ἄρχων του κόσμου τούτου ἐκρίθη» (Ιωάννης, ις':7-11).

«ὅταν δε ἐλθεῖ ἐκεῖνος, το Πνεῦμα της ἀληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την ἀλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει ἀφ' εαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀν ακοὴ θέλει λαλήσει· και θέλει σας ἀναγγεῖλει τα μέλλοντα. Εκεῖνος θέλει δοξάσει ἐμέ, διότι ἐκ του ἐμοῦ θέλει λάβει, και ἀναγγεῖλει προς εσάς» (Ιωάννης, ις':13-14). Ἀπὸ τα λόγια αὐτά συμπεραίνουμε ὅτι το

Άγιο Πνεύμα πέμπεται από τον Κύριο προς τους μαθητές, ελέγχει τον κόσμο για αμαρτία, δικαιοσύνη και κρίση, οδηγεί στην αλήθεια και δοξάζει τον Κύριο Ιησού.

Κάθε άνθρωπο που πιστεύει στον Ιησού Χριστό και μετανοεί δεχόμενος τον έλεγχο του Αγίου Πνεύματος, ο Πατέρας Θεού τον γεννάει 'άνωθεν δια του ύδατος και δια του Αγίου Πνεύματος' (Ιωάννης, α' : 5). Το έργο της αναγέννησης που εργάζεται ο Θεός στην καρδιά του πιστού ανθρώπου, μπορούμε να πούμε ότι είναι το μεγαλύτερο θαύμα, μιας και μόνο με αυτό το έργο ο άνθρωπος από τέκνο ανομίας γίνεται παιδί του Θεού. Το 'ύδωρ' στο παραπάνω εδάφιο συμβολίζει τον λόγο του Θεού (Εφεσίους, ε' :26 και Α' Πέτρου, α' :23). Σε άλλα εδάφια με την λέξη 'ύδωρ' συμβολίζεται το Άγιο Πνεύμα (Ιωάννης, ζ' : 38,39).

Στη συνέχεια αφού ο πιστός άνθρωπος αναγεννηθεί και βαπτιστεί στο νερό (Μάρκος, ις' :16), πρέπει να ζητήσει από τον Κύριο να λάβει 'την επαγγελία του Πατρός', δηλαδή να βαπτιστεί με Άγιο Πνεύμα, όπως είχε παραγγείλει ο ίδιος τους αποστόλους αλλά και όπως οι απόστολοι παρήγγειλαν στους πιστούς την μέρα της Πεντηκοστής (Πράξεις, α' :4-7, β' :38,39). Για την βάπτισή με Άγιο Πνεύμα των πιστών από τον Ιησού Χριστό, μαρτύρησε και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής λέγοντας: «Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος μοι είπεν εις όντινα ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω.» (Ιωάννης, α' :33-34).

Το αρχικό βάπτισμα του πιστού με Άγιο Πνεύμα, όπως και η διαρκής πλήρωση αυτού με το Άγιο Πνεύμα φανερώνονται, όπως αναφέρεται στην Α' Κορινθίους επιστολή: ως εξής: «Δίδεται δε εις έκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. Διότι εις άλλον μεν δίδεται δια του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις άλλον δε λόγος γνώσεως, κατά το αυτό Πνεύμα εις άλλον δε πίστις, δια του αυτού Πνεύματος εις άλλον δε χαρίσματα ιαμάτων, δια του αυτού Πνεύματος εις άλλον δε ενέργειαι θαυμάτων, εις άλλον δε προφητεία, εις άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις άλλον δε είδη γλωσσών, εις άλλον δε ερμηνεία γλωσσών πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ιδιά εις έκαστον καθώς θέλει» (Α' Κορινθίους, ιβ' : 7-11).

Αυτό σημαίνει ότι και σήμερα στην εκκλησία του Χριστού πρέπει να υπάρχουν αυτά τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Δηλαδή να

γίνονται θαύματα, να μιλάει το Πνεύμα του Θεού με το χάρισμα της προφητείας και της ερμηνείας □ και γενικά κάθε πιστός να έχει κάποιο από τα χωρίσματα □ που δίνει το Άγιο Πνεύμα. Ως προς τα χαρίσματα της προφητείας και της γλωσσολαλίας, ο απόστολος Παύλος αναφέρει: «Ο λαλώ ν γλώ σσαν αγνώ ριστον, εαυτόν οικοδομεί □ ο δε προφητεύων, την εκκλησίαν οικοδομεί» (Α' Κορινθίους, ιδ' :3-4).

Υπάρχει λοιπόν □ δια του Πνεύματος προσωπική οικοδομή και γενική οικοδομή, προσωπική μεν με την γλωσσολαλία και γενική δε σε όλη την εκκλησία με την προφητεία, χωρίς βέβαια να αγνοούνται τα υπόλοιπα χαρίσματα. Αυτό διότι ο κίνδυνός της υπερτόνισης ορισμένων χαρισμάτων σε βάρος άλλων ή της αγάπης, όπως και ο λανθασμένος τρόπος εκδήλωσης αυτών ν κατά τη λειτουργία της εκκλησίας □ επισημαίνονται στον λόγο του Κυρίου κυρίως στα κεφάλαια ιγ' □ και ιδ' της □ Α' Κορινθίους επιστολής όπου επί πλέον δίνονται οδηγίες για τη σωστή λειτουργία των χαρισμάτων την ώ ρα της συνάθροισης της εκκλησίας. Αναφέρουμε σχετικά:

«Τι πρέπει λοιπόν,αδελφοί; Όταν συνέρχησθε, έκαστος υμώ ν ψαλμόν έχει, διδαχήν έχει,γλώ σσαν έχει,αποκάλυψιν έχει,ερμηνείαν έχει πάντα αςγίνωνται προς οικοδομήν. Εάν τις λαλή γλώ σσαν αγνώ ριστον, ας κάμωσι τούτο ανά δύο ή το περισσότερο ανά τρεις και εκ διαδοχής, και εις ας διερμηνεύη αλλ' εάν δεν ήναι διερμηνευτής, ας σιωπά εν τη εκκλησία, ας λαλή δε προς εαυτόν και προς τον Θεόν. Προφήται δε ας λαλώ σι δύο ή τρεις, και οι άλλοι ας διακρίνωσιν □ εάν δε έλθη αποκάλυψις εις άλλον καθήμενον, ο πρώ τος ας σιωπά. Διότι δύνασθε ο εις μετά τον άλλον να προφητεύητε πάντες, διά να μανθάνωσι πάντες και πάντες να παρηγορώ νται □ και τα πνεύματα των προφητώ ν υποτάσσονται εις τους προφήτας διότι ο Θεός δεν είναι ακαταστασίας, αλλ' ειρήνης. Καθώ ς εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων.»

(Α' Κορινθίους □ ιδ' : 26-33).

Με αυτόν τον τρόπο, το Άγιο το Πνεύμα διοικεί την εκκλησία την ώ ρα των συναθροίσεων, με το να οικοδομεί, να προτρέπει και να παρηγορεί προς το συμφέρον. Επιπλέον, ατομικά το Άγιο Πνεύμα που κατοικεί μέσα στον πιστό προσεύχεται γι' αυτόν με στεναγμούς αλάλητους, του διδάσκει το φρόνημά Του που είναι ζωή και ειρήνη (Ρωμαίους, η' : 6,26,27), τον απελευθερώ νει από το νόμο της σάρκας και του δίνει τον καρπό Του (Γαλάτες, ε' : 18,22). Η διοίκηση λοιπόν του Πνεύματος έχει σκοπό να οικοδομεί τον χριστιανό και την εκκλησία, με τελικό στόχο τον αγιασμό των πιστώ ν ώ στε να είναι φως στον κόσμο και πάντοτε

έτοιμοι να ☐ συναντήσουν Κύριο τον Θεό τους. Αμήν!